CZĘŚĆ XXXIII, № 20. ROK 17 (1846).

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do xięgarni Klassycznej, w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego, w Wilnie, w xięgarniach Glücksberga i Zawadzkiego, nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Cena *Roczna* w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 14½ r. *Półroczna*, 7½ r. sreb. Bez poczty, dla odbierających w xięgarni: *Roczna*, 13 rub. sreb. *Półroczna*, 6½ rub. sreb. Dla Królestwa Polskiego naznacza się taż sama cena co i w Cesarstwie.

PIĄTEK, 15/27 MARCA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Petersburg, 14/26 *Marca*.

NOWINY DWORU.

N. Cesarz Jmć stanął w Moskwie w najlepszém zdrowiu 8 Marca o godzinie 7 wieczorem; tegoż dnia, o 6 wieczorem przybyli tamże JJ. CC. Wysokości Wielcy Xiążęta Mikołaj Mikołajowicz i Michał Mikołajowicz.

W przeszłą Niedzielę, 10 Marca, hrabina de *Rantzau*, małżonka posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Króla Jmci Duńskiego, miała zaszczyt być przyjętą przez J. C. Wysokość Wielką Xiężnę Helenę Pawłownę.

Przez rozkaz dzienny Cesarski z d. 28 Lutego, zostali mianowani: Członek Rady Głównego Zarządu Dróg Kommunikacyj i Gmachów Publicznych Jenerał-major *Rehrberg*, Dyrektorem Departamentu Kunsztowego tegoż zarządu, z pozostaniem Członkiem tejże Rady — Naczelnik VII Okręgu Dróg Kommunikacyj Jenerał-major *Zege von Laurenberg*, Naczelnikiem VIII Okręgu — Naczelnik IX Okręgu Jen.-major *Syszow*, Naczelnikiem VII Okręgu, a Pomocnik Naczelnika IX Okręgu pułkownik *Siemiczow 1*, sprawującym obowiązki Naczelnika tegoż Okręgu.

— Przez Reskrypta Cesarskie z d. 23 Grudnia 1845, mianowani kawalerami orderu Św. Anny 1 klassy z koroną, Jenerał-majorowie: Naczelnik 2 Konno-Artylleryjskiej dywizyi *Kuprianow 2* i Dowodzca 1 brygady 6 lekkiej dywizyi jazdy *Witte*.

— Rzeczywisty Radzca Stanu, szambelan *Klementjew*, Sprawujący obowiązki Witebskiego Cywilnego Gubernatora, mianowany najłaskawiej został Członkiem Rady Ministerstwa Skarbu.

— Urzędnik przy Rossyjskiém poselstwie w Persyj, Assessor Kollegialny *Iwanowski* mianowany Konsulem w Gilanach.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

1.) *9 Lutego*. Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza d. 3 Stycznia Zdania Rady Państwa następującej treści. «Rada Państwa w Departamencie Prawodawstwa i na Ogólnem Zgromadzeniu, rozpatrzywszy najpowinniejsze przełożenie Rządzącego Senatu z Ogólnego Zgromadzenia trzech pierwszych Departomentów o środkach zapobieżenia fałszom przy wywodzeniu szlachectwa, *dała zdanie:* aby do odpowiednich artykułów Układu Praw przydać następne postanowienia: 1) Na przyszłość wszyscy poszukujący szlachectwa z tytułu posiadania dóbr nieruchomych, obowiązani są, przy wymaganych prawem dowodach, składać i wierzytelne świadectwa właściwych miejscowych gubernijalnych lub obwodowych rządów, o tém, iż wspomnione dobra znajdowały się lub znajdują się w tych miejscach, w których je wskazują dokumenta. 2) Rządy po wydaniu tych świadectw, posyłają pierwszą pocztą ich kopije do tego urzędu, do którego świadectwa te w autentykach powinny być podane przez poszukujących. 3) Bez takich świadectw, i bez otrzymania z nich kopij, Deputacije Wywodowe nie mogą zabierać się do rozpatrywania spraw wyżej oznaczonych. 4) We wszystkich sprawach już przewodzących się bądź w Heroldyi, bądź w tymczasowym jej urzędzie, bądź w Komissijach Wywodowych, jeśli poszukujący szlachectwa dowodzą go posiadaniem dóbr nieruchomych, wymienione urzędy ściągają powyższe świadectwa przez Gubernatorów Cywilnych, lub Jenerał-Guberna-

torów. Komissije wywodowe, przesyłając sprawy do Heroldyi załączają i autentyki powyższych świadectw, a jeśli one były złożone przez samych poszukujących, to razem z kopijami ich otrzymanemi od miejscowych Zwierzchności.

2.) *tegoż d.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o tém, jak mają być liczone lata służby osobom posyłanym za granicę dla udoskonalenia się w naukach.

3.) *tegoż d.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa rozstrzygającego pytanie, czy na stęplowym lub niestęplowym papierze mają być podawane oświadczenia kozaków Dońskiego wojska, chcących używać praw, kupcom służących.

4.) *30 Stycznia.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o rocie przysięgi dla okolicznych świadków przy polubownem rozgraniczaniu majątków.

5.) *8 Lutego.* Z ogłoszeniem Ukazu N. Cesarza o potwierdzonej d. 1 Stycznia b. r. ustawie, określającej prawo własności co do dzieł sztuki i samej o tém ustawy. (Podług tej ustawy, malarz, snycerz, architekt, sztycharz i rzeźbiarz medalów lub artysta zajmujący się inną gałęzią sztuk pięknych, oprócz prawa własności co do swojego utworu, jakie mu służy z mocy ogólnych o własności przepisów, ma jeszcze dożywotnio służące mu prawo własności dzieła sztuki (собственность художественная). Własność tę stanowi prawo wyłączne reprodukowania oryginalnego utworu wszelkiemi sposobami tej lub innej sztuce właściwemi. Prawo to dla sukcessorów i nabywców ogranicza się terminem lat 25. Ustawa składa się z 25 artyk. rozwijających wymienioną tu główną zasadę).

6.) *9 tegoż m.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza postanowienia dodatkowego o fakultecie Medycznym w Uniwersytecie Moskiewskim i dodatkowego etatu wynoszącego 50,131 r. sr.

7.) *tegoż d.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa zalecającego, iżby dochody z dobr wziętych w zarząd opiekuńczy w skutek uchybienia zapłaty długu kredytowym zakładom, były po zaspokojeniu podatków odsyłane do tychże zakładów.

8.) *tegoż d.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o zmianie w urządzeniu szkół dla dzieci sług kancellaryjnych.

9.) *tegoż d.* Z ogłoszeniem potwierdzonej przez N. Cesarza ustawy szpitalu w Petersburgu dla chorych na ostre wysypki, jako to: na ospę, skarlatynę i odrę.

10.) *tegoż d.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o drukowaniu ogłoszeń w gazecie Senatu.

11.) *12 tegoż m.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o kolei, jaką mają być rozpatrywane sprawy majątkowe, wynikające przy rozwodach małżonków Mahometańskiego wyznania.

12.) *14 tegoż m.* Z ogłoszeniem ukazu N. Cesarza potwierdzającego prawidła o przyznawaniu stopni lekarskich. (Treść prawideł damy w następnych NN. Tygodn.)

13.) *12 tegoż m.* Z ogłoszeniem rozkazu N. Cesarza upoważniającego Ministra Skarbu do wydzierżawiania od siebie takich dzierżaw trunkowych, które podczas publicznej licytacii pozostaną nie wzięte.

14.) *11 tegoż m.* Z ogłoszeniem potwierdzonej przez N. Cesarza ustawy Moskiewskiego Instytutu dla dzieci szlachty Etat wynosi 53,330 r.

15.) *13 tegoż m.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa, rozstrzygającego pytanie: dokąd ma być odsyłany pobor czterech procentów od kapitałów gildyjnych, objawianych przez kupców mieszkających po miastach mających ratusze.

16.) *tegoż d.* Z ogłoszeniem potwierdzonej przez N. Cesarza ustawy Lyceum Demidowa.

17.) *14 tegoż m.* Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o terminach wysługi lat dla otrzymania pierwszej rangi w zarządzie Ministerstwa Oświecenia.

18.) *15 tegoż m.* Z ogłoszeniem rozkazu N. Cesarza, aby przepisy dodatku do art. 571 w Ustawie policyi Medycznej rozciągały się i na Syberyją.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 17 Marca.

JO. Xiążę Namiestnik Królestwa, zarząd czynności po JW. Jenerale Hr. Tołstoj, a mianowicie: spisu i poboru zaciągowych w Królestwie Polskiem, urlopowanych nieograniczenie w tutejszych gubernjach przebywających, oraz czynności b. Komisji Wojny, przez rozkaz z d. 20 Lutego (4 Marca) r. b. № 1,169, poruczył JW. Jenerał-Lejtnantowi Okunew, p. o. Gubernatora Wojennego miasta Warszawy.

— W wiadomych już z pism publicznych wypadkach, dotyczących dokonanego przez niecnych buntowników najścia na miasto Siedlce, z własnych zeznań ujętych i aresztowanych współuczestników w pomienionym zbrodniczym czynie okazało się:

1. Że zbrodniczy ten czyn nastąpił skutkiem rozgałęzionego spisku, mającego także współuczestników w tutejszym kraju.

2. Że głównym sprawcą onego był wysłany tu z Poznania od przewodzących spiskiem, tameczny obywatel, Bronisław Dąbrowski, mianowany przez spiskowych głównym naczelnikiem rokoszu po prawym brzegu Wisły.

3. Że głównemi współuczestnikami buntowniczych tych zamysłów byli: Pantaleon Potocki, Stanisław Kociszewski, Władysław Żarski, Jan Lityński, tudzież Michał Mirecki i Andrzej Deskur; czynnemi zaś agentami pomienionego spisku i pomocnikami Dąbrowskiego byli: Stefan Dobrycz i

Karol Ruprecht; wszyscy wymienieni przestępcy oddani pod Sąd Wojenny, wyrokiem tegoż Sądu, oraz Audytorjatu Polowego osądzeni zostali za winnych, a w szczególności:

a) Pantaleon Potocki, dziedzic dóbr Cisie, w Gubernji Lubelskiej położonych w tém, iż czynny i gorliwy miał udział w knowaniu spisku, celem wzniecenia rokoszu w Królestwie Polskiem, że przewodniczył bandzie buntowników przy najściu na miasto Siedlce, strzelał łącznie z współuczestnikami do żołnierzy wartę na odwachu trzymających i do innych, skutkiem czego 6 osób zostało ranionych, z liczby których jeden umarł.

b) Stanisław Kociszewski, rodem z miasta Goszczyna, Powiatu Warszawskiego, w tém, że przyjął udział w spisku do utworzenia rokoszu w tutejszym kraju, że należał do bandy buntowników przy najściu na miasto Siedlce, strzelał wraz z innemi do żołnierzy na warcie będących, tudzież innych, niemniej że ranił szyldwacha.

c) Władysław Żarski, rodem z Powiatu Opoczyńskiego, Gubernji Radomskiej, który przyjął udział w spisku, mającym na celu podniesienie rokoszu, należał do bandy buntowników przy najściu na miasto Siedlce i strzelał z innemi do żołnierzy wartę trzymających.

d) Stefan Dobrycz, kupiec miasta Warszawy, w tém, iż stosownie do zleceń źle myślących za granicą, miał czynny udział w knowaniu spisku na wzniecenie rokoszu w Królestwie Polskiém.

e) Karol Rupreckt, rodem z Nowej Alexandrji w Gubernji Lubelskiej, w tém, że przyjął od źle myślących za granicą zlecenie dopomagania w podniesieniu rokoszu w Królestwie Polskiém, celem obalenia prawego Rządu, że czynnie zajmował się knowaniem tego spisku, i miał udział w naradach i przygotowaniach do najścia na miasto Siedlce.

f) Jan Lityński, mieszkaniec miasta Warszawy, w tém, że z namowy spólników tego czynu, zgodził się na uczestnictwo w rokoszu, że znajdował się przy najściu na miasto Siedlce w liczbie innych, z orężem w ręku.

g) Michał Mirecki, obywatel Gubernji Lubelskiej, w tém, że zostawał w stosunkach z głównym przewodzcą buntu, Dąbrowskim, jeździł z nim dla obejrzenia twierdzy Iwangorodzkiej, i że przyjął od niego poruczenie zbierania ludzi, oraz miał udział w bandzie.

h) Andrzej Deskur, mieszkaniec Gubernji Lubelskiej, w tém, że mając stosunki ze źle myślącym Dzwonkowskim, który zbiegł z Królestwa za granicę, na listowne jego wezwanie, przyłączył się do głównego przewodzcy buntu Dąbrowskiego i sposobił się do pomagania jemu w podniesieniu rokoszu w tutejszym kraju.

Z mocy nadanej przez Najjaśniejszego Pana, Jaśnie Oświeconemu Xięciu Namiestnikowi Królestwa władzy, Jego Xiążęca Mość, po zawyrokowaniu przed Sąd Wojenny i w skutku przełożenia przez Audytoryat Polowy powyższego stanu rzeczy, postanowił, jako to: Potockiego, Kociszewskiego i Żarskiego powiesić, a mianowicie pierwszego w mieście Siedlcach, dwóch drugich w mieście Warszawie. Dobrycza i Ruprechta skazanych na powieszenie, przy dopełnieniu wszelkich w tym względzie obrządków, przed samą exekucyą pomienionego wyroku udarować życiem z odesłaniem ich do ciężkich robót w Syberji i pozbawieniem wszystkich praw stanu. Mireckiego i Deskura, zamiast ukarania śmiercią, pozbawiwszy wszystkich praw stanu, wprowadzić pod szubienicę i objawić, iż życie im darowano, a potém wysłać ich do robót ciężkich w Syberji. Lityńskiego, który się zgodził mieć udział w rokoszu i przy najściu na miasto Siedlce, znajdował się w bandzie buntowników z bronią w ręku, wszelako przez skruchę nie miał uczestnictwa w ich działaniach, przez wzgląd na tę okoliczność, uwolnić od kary śmierci i wprowadzenia pod szubienicę, pozbawić wszystkich praw stanu, przepędzić przez linią z 500 żołnierzy raz jeden i odesłać do ciężkich robót w Syberji.

Co się tyczy konfiskaty majątku pomienionych zbrodniarzy, postąpić stosownie do dekretacji Audytorjatu Polowego a w szczególności: majątki spadkowe i dorobkowe, na zasadzie uwagi do art. 178 księgi 1 Ustawy Wojennej Kryminalnej skonfiskować na rzecz Skarbu. Względem zaś majątku, który przez spadek mógłby się im dostać, zastosować się do praw Królestwa Polskiego.

Wyrok ten, konfirmacją Jego Xiążęcej Mości zapatrzony, na powyższych osobach, prócz Potockiego, dnia wczorajszego o godzinie 10-tej przed południem, na placu przed Cytadellą w wykonanie wprowadzony został.

— Jego Cesarska Mość, mając sobie przez JO. Xięcia Namiestnika doniesioném, o poświęceniu, jakiego dali dowody przy pochwyceniu buntowników: Potockiego, Kociszewskiego i Żarskiego, poniżej wyrażeni włościanie: Jan Piekart, Stanisław Piesek, Jan Jaworski, Antoni Kokoszka, Kazimierz Kleszcz, Franciszek Prokurat, Ludwik Nawrocki, Ludwik Zalewski, Wojciech Gregorczyk, Karol Prokurat, Seweryn Jędrzejewski, Jgnacy Kijek, Wojciech Langas i Józef Grochowski, upoważnił J. X. Mość do udzielenia im stósownych nadgród.

W wykonaniu powyższej J. C. Mości woli, JO. Xiążę Namiestnik Królestwa, wyznaczył wszystkim pomienionym włościanom odpowiednie nagrody pieniężne i wydał rozporządzenie, uwalniające ich do śmierci od opłaty podatków skarbowych. Nadto włościanie ci będą ozdobieni medalami.

(*Gaz. Warsz.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PRUSSY. *Berlin 16 Marca.* Gazeta Krakowska, pod dniem 9 Marca pisze: «Jenerałowie-dowodzcy wojsk zajmujących

*

Krakow w imieniu trzech Opiekuńczych Mocarstw, skutkiem udzielonej im na ten cel władzy, mianowali hrabię *Castiglione*, jenerał-porucznika służby Austryackiej, Naczelnikiem tymczasowym zarządu wojskowego i cywilnego Krakowa. Wojska Pruskie weszły do miasta 7 b. m. rano.

«W dniu 10 Marca, gdy spokojność należycie w Krakowie została ustalona, część wojsk, których obecność była dotąd za potrzebną uznawana, wróciła na swe dawne stanowiska.»

Poznań 12 Marca. Gazeta Powszechna Pruska ogłasza Obwieszczenie Komendanta jeneralnego de Colomb i Najwyższego Prezydenta de Beurman pod dniem 11 Marca, wzywające mieszkańców Poznania, iżby na przyszłość mieli się na ostrożności przeciw poduszczeniom dążącym do obalenia ustalonego porządku rzeczy.

Gleiwitz, 7 Marca. Około 500 wychodzców Polskich przybyło tu wczora. Najniedostatniejsi z nich zwróceni zostali dziś rano na Kosel, pod dość mocną eskortą wojenną, inni, w liczbie około stu, udali się tamże dziś o południu drogą żelazną.

AUSTRYA. *Wiedeń.* Poseł Sardyński w Bruxelli, margrabia Ricci, mianowany został Posłem nadzwyczajnym i Ministrem pełnomocnym przy naszym Dworze, na miejsce zmarłego w przeszłym miesiącu hrabi de Sambuy.

Z nad granic Galicyi, 3 Marca. Zamierzane powstanie Polskie nie zjednało żadnego spółczucia w massach ludności. Nie słychać już więcej o pokuszeniach rewolucyjnych i nowe odziały wojska ciągle przybywające, pozwalają tuszyć, że ludność wiejska, która była wyszła ze zwyczajnego położenia swego, niezwłocznie wróci do swych spokojnych zatrudnień.

Zwierzchność wydała następne Obwieszczenie: «Rząd, powziąwszy wiadomość, że ostatnie zaburzenia były głównie podżegnione przez dwóch emisaryuszów: Edwarda *Dembowskiego* inaczej *Nokowskiego*, i Teofila *Wiszniowskiego* inaczej *Zagońskiego*, ofiaruje nagrodę 1,000 florenów monety konwencyjnej za każdego z tych dwóch emisaryuszów, jakowa będzie wypłacona temu, kto ich dostawi, lub kto takich o miejscu ich znajdowania się udzieli wiadomości, których skutkiem będzie ich pojmanie.»

ANGLIJA. *Londyn 10 Marca.* W Izbie Lordów na wczorajszém posiedzeniu, bill o uprzedzeniu i karaniu przestępstw, został odczytany poraz drugi na wniosek lorda Denman po krótkich rozprawach.

W Izbie Niższej, na zapytanie P. O'Connell azali stan Irlandyi, pod względem żywności jest tak opłakany, jak o tém dochodzą wiadomości, Pierwszy Minister odpowiedział, że właśnie teraz przybyły zapasy maižu, zakupione w Stanach Zjednoczonych za 100,000 funt. sterling. i zboże to będzie przedawane jak najtaniej i że nadto Rząd wniosł, a Izba przyjęła kilka billów mających na celu ułatwienie ubogim Irlandczykom nabywanie żywności w zamian za umiarkowaną pracę.

Po zamienieniu się Izby w Komitet, Prezydent, P. Greene, odczytał porządkiem abecadłowym podawane przez Rząd artykuły taryfy od których cło ma być zmniejszone, i te zostają po kolei przyjęte.

Na wniosek P. Cardwell Izba zamienia się w Komitet subsydyów i przyjmuje wnioski: P. Herbert, Ministra Wojny, o utrzymaniu w latach 1846 i 1847 wojska lądowego 108,688 ludzi, prócz armii Wschodnio-indyjskiej; P. Currie o powiększeniu marynarki do 29,500 ludzi i pułkownika Peel o powiększeniu artyllery do 11,169 ludzi, tudzież udziela żądane na to summy.

—

Nowe zaburzenia zaszły w Irlandyi z powodu wyboru na Parlament z miasteczka Mays. 5 Marca zgromadzenie dzierżawców udających się na wybory, było attakowane przez bandę chłopów, która, gdy na prawne wezwanie nie rozeszła się, za rozkazem znajdującego się tam urzędnika, oddział huzarów, eskortujący wyborców, dał ognia i trzech burzycieli zabito a 7 ciężko raniono. W mieście panowało największe poruszenie umysłów.

— Podług gazety *Times* armija Sikhsów w Indyach Wschodnich, odparta tylko została ze stratą, ale bynajmniej nie zniesiona. Owszem most pływający na rzece Sutledge pozostał w ręku Sikhsów, którzy go obwarowali szańcem i wszystko każe wnosić, że wkrótce rozpoczną znowu kroki zaczepne. Korpus ich znaczny przeprawił się nawet na angielski brzeg tejże rzeki i oszańcował się w bliskości Loodianah.

— Odebrano wiadomość że okręt *Great Liverpool* stanął na mieliznie 24 Lutego nieopodal od przylądka Finistere. Z liczby podróżnych zginęło trzy osoby; reszta uratowała się na statku parowym *Pacha.* Uratowano też ładunek i depesze, ale te ostatnie są mocno uszkodzone.

PORTUGALIJA. *Lizbona 28 Lutego.* Xiążę Leopold Saxe-Cobourg, brat Króla Ferdynanda Portugalskiego, odpłynął 23 b. m. do Gibraltaru, Malty i Neapolu. Xiążę nie wysiądzie w Kadyxie i przeto pogłoska, jakoby zamierzał nawiedzić Dwór Madrytski, okazuje się mylną. Ojciec Xięcia Leopolda i Króla Portugalskiego, Xiążę Ferdynand, pozostanie w Lizbonie dla słabości zdrowia.

— 21 b. m. odbył się w kaplicy Xięcia Ferreira ślub starszej córki Infantki Donny Anny de Jesu Maria (margrabiny de Loulé) ze starszym synam hrabi de Linharès.

FRANCYA. *Paryż 11 Marca.* Posiedzenie 9 b. m. było całe zajęte rozprawami nad projektem podanym przez P. de Saint Priest o zredukowaniu rentów 5-procentowych na 4-procentowe. Po samym twórcy projektu, mówił przeciw niemu P. de Lamartine, dowodząc jego niestosowności w obecnych okolicznościach. Projektu bronił P. Odilon Barrot, zaś Minister Skarbu P. Lacave-Laplagne obstawał za jego odłożeniem na czas późniejszy w duchu zasady, iż redukcya ta powinna stać w związku ze środkami podobnemi co do innych papierów publicznych, lecz

po mowach PP. Garnier Pagès, Bineau, Gouin i Bénoit, którzy nalegali na dotrzymanie przyrzeczenia danego w tym względzie przez Ministra Skarbu w roku przeszłym, Izba odrzuciła żądanie Ministra o dalszym odkładzie projektu i uchwaliła wzięcie takowego na uwagę 201 głosem przeciw 145.

Na posiedzeniu 10 Marca Minister Wojny wniosł projekt zaciągu 80,000 rekrutów na rok 1846 i żądanie kredytu dodatkowego na pensye wojskowe, zmniejszonego w porównaniu z rokiem przeszłym o 150,000 franków.

—

Wyrokiem Królewskim z d. 6 b. m. syn Królewski, Xiążę d'Aumale, upoważniony zostaje udać się do Algeryi. J. K. Wysokość odpłynął do tego przeznaczenia 9 Marca wieczorem.

— P. Crémieux złożył w Biurze Izby Deputowanych prośbę Xiężny Elizy Bacciochi, siostrzenicy Napoleona, o powrocenie jej dochodu 31,500 franków, wpisanego do Wielkiej Xięgi i wykreślonego z niej postanowieniem Rady Stanu w roku 1826.

— Podana została obu izbom przez P. Krapez i barona Jouvenel prośba, o założenie stowarzyszenia w celu zabezpieczenia dochodów i kapitałów na rzecz osób które stracą życie lub poniosą niepowetowany szwank na zdrowiu w tak często powtarzających się przypadkach na drogach żelaznych. Projekt ten ściągnął powszechną uwagę trafnością kombinacyj podawanego planu. Projekt odnosi się do samych podróżnych. Każdy z nich, biorąc bilet na drogę żelazną, może złożyć 5 centimów (mniej niż kopiejka miedzią) w kassie stowarzyszenia. Z tak uzbieranego kapitału, w razie zaszłego przypadku, wypłacone będzie skaleczonym, jeżeli mogą być wyleczeni, po 100 franków za każdy dzień niezdolności do pracy; skaleczonym tak iż pozbawieni będą możności oddawania się zatrudnieniom swego stanu na zawsze, wypłaci się kapitał od 10 do 25,000 franków i summa w tych granicach oznaczona będzie przez osobny sąd przysięgłych, nakoniec za każdą osobę która życie utraci, wydany będzie jej spadkobiercom kapitał 25,000 franków. Stowarzyszenie nieopowiada za skaleczenie i śmierć poniesione umyślnie lub przez jawną nieostrożność podróżnego.

NAJPOZNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WŁOCHY. Piszą z Rzymu, 28 Lutego, do Gazety *Journal des Débats:* «Dziś o południu, Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Konstantyn Rossyjski, oddał wizytę Papieżowi. Ojciec święty przyjął J. C. Wysokość u wejścia do swego salonu posluchalnego; Wielki Xiążę oddał ukłon, poczém, podszedłszy z uszanowaniem ku Papieżowi, ucałował prawą Jego rękę. Jego Swiątobliwość przyjąwszy nader uprzejmie Wielkiego Xięcia, zaprowadził Go do krzesła i na niém usadowił. W tej chwili wszedł P. Butieniew i rozmowa, trwająca około pół godziny, miała miejsce między Papieżem, Wielkim Xięciem i Posłem.»

PRUSSY. *Wrocław 14 Marca.* W skutek układu uchwalonego względem zajęcia miasta Krakowa i jego okręgu między Feldmarszałkiem-Lejtnantem hrabią *Wrbna*, Jenerałem *Rüdiger* i Jenerał-porucznikiem hrabią *Brandebourg* wojska Pruskie i Rossyjskie, 12 b. m. opuściły miasto, które zostało zajęte tylko przez wojska Austryackie; wojska Pruskie i Rossyjskie posunęły się ku swoim granicom, mając zajmować, aż do nowego rozkazu, ziemie okręgu Krakowskiego.

— Gazeta Powszechna Pruska ogłasza w numerze 78 z d. 12 tegoż miesiąca list, w którym P. Hilary *Męciszewski* oświadcza uroczyście, iż niebrał żadnego udziału w ostatnich rozruchach Krakowskich, że nigdy nie był na czele Rządu rewolucyjnego, że przeto nie był nigdy Dyktatorem i nie mógł być złożonym z tego stanowiska, lecz że był aresztowanym przez Dyktatora Tyssowskiego i stawionym przed Trybunał Rewolucyjny, jedynie za to, że niechciał wziąść żadnego udziału w powstaniu.»

AUSTRYA. Gazeta *Dostrzegacz Austryacki*, pod datą z Wiednia, 15 Marca, donosi, że spokojność została przywrócona w Galicyi, gdzie chłopi powrócili do zwykłych prac swoich.

ANGLIJA. *Londyn 13 Marca.* Na posiedzeniu Izby Niższej 14 b. m. z porządku dziennego przypadło powtórne odczytanie billu P. Watson o zniesieniu praw karnych, ciążących dotąd na katolikach. Sir Robert Inglis oświadczył się wzręcz przeciw billowi, jako nastającemu na prawa Kościoła panującego. Minister Spraw Wewnętrznych, sir J. Graham, nie pochwalając wszystkich paragrafów billu; oświadczył się jednak za główną jego zasadą, jako odpowiednią duchowi obecnej epoki. Wielu mowców podobnież wynurzyli zdanie i powtórne odczytanie billu, (którego P. Inglis żądał odrzucenia) uchwalone zostało 66 głosami przeciw 23.

Na poprzedzającem posiedzeniu 10 b. m. P. Williams wnosił bill o wyprowadzeniu śledztwa względem stanu oświecenia publicznego w Xięztwie Wallii, lecz cofnął takowy po oświadczeniu przez sira J. Graham, że Rząd pilnie zajmuje się tym przedmiotem, a wniosek P. Duncombe izby uchwalić adres do Królowej, z prośbą o przebaczenie kary chartistom Frost, Williams i Jones, zesłanym w skutek rozruchów w Monmouth, zbijany przez tegoż Ministra sira Graham, odrzucony został 196 głosami przeciw 31. — Jenerał porucznik hrabia Cathcart mianowany został Kapitanem jeneralnym i Wielkorządzcą Kanady, Nowej Szkocyi, wyspy Xięcia Edwarda i w ogólności wszystkich prowincyj Brytańskich na lądzie Ameryki północnej. — Okręt *Rochester* przywiozł wiadomości z New-York po 21 Lutego. Rozprawy w przedmiocie Oregonu nie były jeszcze ukończone w Senacie; wszakże, wiadomość przywieziona tam przez okręt *Cambria* o wniosku sira Rob. Peela, wzglę-

dem zniesienia cła od zboża i przyjęcia zasad wolności handlu, położyła koniec wszystkim mowom w Senacie, prowadzącym do wojny z Anglią. W całej Ameryce wiadomość ta sprawiła najpomyślniejsze wrażenie; w Washington, odebrano ją w chwili pieczętowania depeszów odprawianych przez *Rochester;* natychmiast dodano do nich w post-scriptum, że wszyscy korzą się przed wiekopomnym wnioskiem sira Roberta Peela i że muszą przed nim ustąpić i Prezydent Polk i wszelkie myśli o wojnie. W skutek tych nowin konsolidy na dzisiejszej Giełdzie Londyńskiej podoiosły się na $96\frac{5}{8}$.

FRANCYA. *Paryż 14 Marca.* W dniu 12 b. m. Izba Deputowanych przyjęła 213 głosami przeciw 19 projekt prawa o pobieraniu podatku od cukru krajowego.

— Od kilku dni wszystkie gazety nasze są zapełnione szczegółami o wypadkach w Krakowie, Galicyi i Wielkiem Xięztwie Poznańskiém, wyjętemi z gazet niemieckich, często między sobą sprzecznemi. Jak zwykle, nasze dzienniki powtarzają je z własnemi komentarzami, nacechowanemi duchem partyj, do których należą.

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Deputowanych Minister Spraw Zagranicznych, P. Guizot, odpowiedział w sposób następujący na pytania P. de Larochejacquelein o ostatnich wypadkach w Galicyi: «Pomiędzy pytaniami, które mi zadał szanowny mowca, to, na które nastawał najmocniej, stosuje się do aktów Rządu obcego, mógłbym więc na nie nie odpowiadać. Ale mam pewność, że postępowanie chłopów Gallicyjskich nie miało tych pobudek jakie mu przypisują; rzecz się tak ma, że chłopi nie odpowiedzieli poduszczeniom ze strony szlachty, a to dla tego, iż woleli Rząd i stan rzeczy obecny. Oto jest cała prawda, oto moja odpowiedź na wyrzuty czynione z mownicy przez szanownego P. de Larochejacquelein.

«Co do polityki naszego Rządu w sprawach Polskich, ta oparta jest na zasadach niewdawania się politycznego, nakazywanego i przez interes Francyi i przez obowiązki Prawa Narodów. Ta polityka obowiązuje nas względem Polaków, ażebyśmy im nie dawali żadnych złudzeń, żadnych mylnych nadziei, żadnych zwodniczych zachęcén.

«Francya, ofiarując gościnność wychodzcom i udzielając im w ich stanie pomocy, nie przeciwnych interesowi Francyi i Prawu Narodów, ma prawo spodziewać się i nawet wymagać od nich, iżby nie narażali takowej gościnności.

«Francya służy wychodzcom za miejsce schronienia, ale nie może służyć za ognisko spisków i rewolucyj.»

DANIJA. Jeden astronom Duński 2 Marca odkrył z obserwatorium Altońskiego, nową kometę; taż była zauważana ostatnimi dniami w Paryżu; licząc z najnowszemi odkryciami uczynionemi w Rzymie, cztery komety chodzą w tej chwili po niebie; z nich sławna kometa dwugłowa już się zaczyna oddalać.

AMERYKA. *Mexyk.* Wiadomości z Vera Cruz dochodzą do 2 Lutego. Nowy Prezydent Paredes zajmował się organizowaniem kraju i zwołał na pierwsze dni Maja Konwencyą Narodową, mającą ostatecznie uchwalić konstytucyą.— Donoszą z Hawany, że były Prezes Santa Anna zamierza kusić się o odzyskanie władzy, licząc na pomoc Stanów Zjednoczonych, którym za to oddaje Kalifornią.

(Journ. de S. P. Psz. Poln. R. I.)

OGŁOSZENIE.

«W Sławucie Powiatu Zasławskiego Gubernij Wołyń- «skiej znajduje się na sprzedarż ze stada małoletniego «Xięcia Pawła Sanguszki 10 Ogierów i 6 Wałachów lat «młodych.»

Opiekun Małoletniego Xięcia Pawła Sanguszki.

RZYSZCZEWSKI.

d. 21 Lutego 1845 r.
Sławucla.

KURS WEXLOWY, PIENIĘŻNY I AKCYOWY.

Petersburg, 12 Marca.

Za rubel srebrny:

Na Londyn.	na 3 m.	$37\frac{1}{2}$, $\frac{17}{32}$ pens.
— Amsterdam.	— — —	192, $192\frac{1}{4}$ cens.
— Hamburg.	— — —	$34\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$ szel.
— Paryż.	— — —	402, $402\frac{1}{2}$ cent.

AKCYE.

	Przedano po Rubli sreb.
1 Towarzystwa zabeśpieczenia od ognia . . .	—
2 ——— ——— — ——— . . .	99.
Kompanii Amerykańskiej.	—
——— Żeglugi parowej	—
——— Wód mineralnych	—
——— Oświecenia gazem.	50.
——— Przędzenia bawełny	—
——— Żeglugi parowej Baltyckiej	—
——— Drogi żelaznej Carskosielskiej. . . .	—
Fabryki Carewskiej perkalów.	—
Zakładania rzeczy i przedm. wielkiej objętości.	40.
Zabezpieczenia życia	—

Obligacye Polskie po 300 zł.	$95\frac{1}{2}$, 95.
——— ——— — 500 zł.	$74\frac{1}{2}$.
Polskie Certyfikaty Lit. B. 200 zł.	$15\frac{1}{2}$.

Pozwala się drukować. St.-Petersburg, 14 Marca 1846 roku. *Ignacy Iwanowski, Cenzor.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.